

uhindret adgang for international nødhjælp. Regeringen vil derfor gerne se på, om princippet om ansvar for at gribe ind kan anvendes på Burma, men ifølge FN kan det altså ikke bruges her.

Desuden vil en forberedelse af en militær intervention nok få generalerne til at lukke for nødhjælpen, og det vil desuden tage meget lang tid at samle en sådan styrke. Mens man bruger tid på at samle en sådan styrke, kan man frygte, at landet vil være lukket, og så vil tusinder og titusinder dø i mellemtiden, tusinder og titusinder, som ville kunne reddes, hvis vi koncentrerede os om at få nødhjælpen ind uden politiske overtoner. Disse politiske toner kan og skal vi spille videre bagefter.

Kl. 13:16

Samtidig må vi erkende, at det internationale samfunds ansvar for at gribe ind er et meget kontroversielt emne for mange FN-lande, ikke mindst udviklingslande, og mange vil mene, at situationen i Burma ikke falder ind under dette princip; det er jo f.eks. Edward Lucks opfattelse. Så kan vi arbejde for at udvide princippet, men det gøres jo ikke fra den ene dag til den anden.

Den åbning, vi har set de seneste dage, er et resultat af pres og dialog. Derfor vil regeringen fortsætte denne linje og samtidig styrke presset på det burmesiske regime gennem FN, EU, ASEAN, Kina og Indien.

Får vi alligevel ikke hjælpen frem nu, må vi hente sanktionsvåbenet frem, så generalerne ved, at det får konsekvenser for dem, og vi må igen se på, om princippet om responsibility to protect kan aktiveres.

Katastrofen har med al tydelighed vist, hvor vanskeligt et lukket, isoleret diktatur har ved at håndtere deres forpligtelser over for egne borgere. Selv når det samlede internationale samfund står rede til på alle måder at bidrage, vælger regimet kynisk at modarbejde indsatsen, og regimet bidrager dermed til, at mange flere mennesker omkommer, og at lidelser forlænges, og det er ganske uacceptabelt.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så går vi over til den egentlige forhandling, og den første, der får ordet, er hr. Frank Aaen som ordfører for forespørgslerne.

Forhandling

(Ordfører for forespørgslerne)

Frank Aaen (EL):

Tak for redegørelsen og de klare meldinger om verdenssamfundets ansvar for at gøre noget og om regimets modvilje mod, at der sker noget. Vi er selvfølgelig glade for, at det er begyndt at gå i gang, men det sker alt for langsomt, f.eks. udviklingen i den internationale støtte. Der er kommet nogle penge, men FN har talt om 1 mia. kr. Der er langt endnu.

Det er godt, at militærdiktaturet er blevet presset, men der er jo stadig væk, som vi lige hørte, forbud mod adgang for nødhjælpsarbejdere og forbud mod telekommunikation, mobiltelefoner osv. Og der er forbud mod helikoptere. Der er virkelig behov for, at vi presser yderligere på.

Jeg er glad for, at udenrigsministeren i sin besvarelse nævnte spørgsmålet om nye sanktioner, for hvis der er noget, det burmesiske styre har respekt for, så er det penge. Og her er et af de vigtigste selskaber det franske Total, der tjener store penge og er helt afgørende for generalernes økonomi og for deres penge til våben og soldater. Totals projekter i Burma er generalernes største indtægtskilde. De tager alle pengene selv til militær og luksus. Burmas Aung San Suu Kyi har for år siden udnævnt Total til at være militærstyrets vigtigste støtte og mener, at de skal trækkes ud.

Andre lande som USA og England har bedt deres store selskaber om at trække sig ud. Det tog lidt lang tid, før den danske regering tydeligt sagde til ATP og andre pensionskasser: Sælgeres aktier i Total. Men de gjorde det. Men Total blev ved med at være aktiv i Burma. Den franske regering blokerer for, at EU vedtager, at også sådan et selskab skal trække sig ud.

Det er derfor, vi mener, at det spørgsmål skal højere op på dagsordenen. Hvordan kan vi i Europa sige til Kina, Indien og Thailand, at de skal optræde stærkere og hårdere over for det burmesiske militærstyre, hvis et af deres allerstørste støtter, Total, bare får lov til at fortsætte? Det vil vi gerne have fokus på.

Det er et af de spørgsmål, vi har diskuteret med de andre partier i Folketinget her op til forespørgslen, altså at få ordet sanktioner nævnt præcis som et af de instrumenter, vi har. Og der skal vi jo ikke spørge FN. Der kan vi jo bare tage skridt i EU-kredsen til at sørge for, at der kom-